

בש"פ 96/22 - פלוני, פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 96/22

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העוררים: 1. פלוני
2. פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 4.1.2022, בעמ"מ 6061-01-22, שניתנו על-ידי
כב' הנשיאה ר' יפה כץ

בשם העורר 1: עו"ד דרוישנאשף
בשם העורר 2: עו"ד לילי פטישי

בשם המשיבה: עו"ד שי כהן

החלטה

1. ערר לפי סעיף 35(ה) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטות בית המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 4.1.2022, בעמ"מ 6061-01-22, ובעמ"מ 6064-01-22 (הנשיאה ר' יפה-כץ).

רקע עובדתי

2. ביום 2.1.2022 נעצרו העוררים, בחשד לביצוע עבירות של נשיאת והובלת נשק שלא כדין, קשירת קשר

עמוד 1

לביצוע פשע, וירי מנשק חם שלא כדין באזור מגורים.

3. עם מעצרים של העוררים, הורה הממונה, כהגדרתו בתקנה 1 לתקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) (דחיית פגישת עצור בעבירות בטחון עם עורך דין), התשנ"ז-1997, על מניעת מפגשם של העוררים עם עורך דין, עד יום 3.1.2022 בשעה 23:59. בהוראה צוין, כי העוררים חשודים בביצוע עבירות בטחון, כהגדרתן בסעיף 35(א) לחוק המעצרים, וכי פגישתם עם עורך דין, "עלולה לשבש מעצרים של חשודים אחרים, ועלולה להפריע לגילוי ראיה או תפישתה, או לשבש את החקירה בכל דרך אחרת".

4. מעצרו של העורר 1 הוארך - בהחלטת בית משפט השלום באשקלון, מיום 3.1.2022, במ"י 4349-01-22 (השופט הבכיר א' אדם) - עד יום 6.1.2022. מעצרו של העורר 2 הוארך - בהחלטת בית משפט השלום באשקלון, מיום 3.1.2022, במ"י 4335-01-22 (השופט ד' בונדה) - עד יום 9.1.2022. יצוין, כי כבר במסגרת הליכים אלו, העלו באי-כוח העוררים, כל אחד בתורו, טענות נגד מעורבות שירות הביטחון הכללי בחקירת העוררים. במסגרת החלטות הארכת המעצר, נדחו טענות העוררים במישור זה. עררים על הארכות המעצר, שגם בהם העלו באי-כוח העוררים טענות לגבי מעורבות שב"כ, נדונו במשותף, ונדחו על-ידי בית המשפט המחוזי בבאר שבע, בהחלטה מיום 4.1.2022 (עמ"י 6999-01-22; השופט ג' דניאל).

5. ביום 3.1.2022, בשעה 18:13, כ-6 שעות לפני תום תקופת המניעה, הוגש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע ערר על מניעת המפגש של העורר 1 (עמ"מ 6061-01-21), ובשעה 18:15 הוגש ערר נוסף, בעניין מניעת המפגש של העורר 2 (עמ"מ 6064-01-21). במסגרת עררים אלו, שבו באי-כוח העוררים והעלו טענות כלפי מעורבות שב"כ בחקירה, מבלי לציין, ולו ברמז, כי טענות אלו הועלו כבר במסגרת הליכי המעצר, ונדחו פעם אחר פעם, בהחלטות מאותו יום.

6. למחרת היום, 4.1.2022, סמוך לשעה 12:00 בצהריים, הגישו באי-כוח העוררים "בקשה לקביעת מועד דיון והודעה לבית המשפט", ביחס לכל אחד מן העררים. בבקשות אלו נטען, כי אף שתוקף צווי המניעה פקע כמה שעות קודם לכן, עדיין קיימת הצדקה לקיים דיון בעררים, משום שלדבריהם, ביני לביני התקבלה החלטה חדשה של הממונה, להארכת מניעת המפגש, עד יום 1.6.2022 בשעה 23:59. מיד בסמוך לכך, הורה בית המשפט המחוזי (הנשיאה ר' יפה-כץ) על מחיקת שני העררים. בהחלטות המחיקה צוין, "כי הגשת הערר בנסיבות אלה אינה מובנת כלל, שכן לא הייתה כל היתכנות לקבוע דיון בערר טרם חלוף מועד מניעת המפגש". במקביל, בהתייחס לכל אחת מהבקשות לקביעת מועד דיון שהוגשו בינתיים, נקבע כך: "ערר זה נמחק בהחלטה נפרדת, לאחר שמניעת המפגש נשוא הערר כבר הסתיימה. לא ניתן 'להסב' הערר להחלטות אחרות של הממונה על החקירה בשב"כ, ובמידה ומניעת המפגש אכן הוארכה על ידי הממונה, יתכבד ב"כ העורר ויגיש ערר נפרד המתייחס להחלטה הספציפית הרלבנטית של הממונה על החקירה בשב"כ".

מכאן הערר שלפני.

תמצית טענות הצדדים

7. במהלך הדיון בערר, בחרו באי-כוח העוררים למקד את טענותיהם בשאלת סמכותו של שב"כ ליטול חלק

בחקירת העוררים. גם הפעם, מבלי לציין כי טענותיהם במישור זה, נדחו שוב ושוב, זה לא מכבר, במסגרת הליכי הארכת המעצר. עוד טענו באי-כוח העוררים, כי לא היה מקום להורות על מחיקת העררים, משעה שמונעת המפגש הוארכה בינתיים. לגופו של עניין נטען, כי אין כל הצדקה להארכת מניעת המפגש, משום שהעבירות שבהן חשודים העוררים, אינן "עבירות בטחון".

8. בא-כוח המשיבה - לא ציין בדיון לפנינו, שטענותיהם של ב"כ העוררים, במישור סמכות השב"כ לחקור את העוררים, נדונו זה מכבר, ונדחו פעם ופעמיים - טען גם הוא בהקשר זה לגוף הדברים. לדבריו, ישנו חשד ממשי כי מעשי העבירה המיוחסים לעוררים, באים בגדרי סמכותו של שב"כ, וממילא לא נפל כל פגם במעורבותו של זה בחקירה. עוד טען בא-כוח המשיבה, כי משפג תוקפה של ההחלטה בדבר מניעת המפגש, לא היה מקום לקיים דיון בעררים. לדבריו, דרך המלך בכגון דא היא הגשת עררים חדשים, המופנים כלפי החלטתו העדכנית של הממונה. עוד טען, כי משעה שלא קיים דיון בערר לגופו, בבית המשפט המחוזי, אין מקום 'לדלג' היישר לבית המשפט העליון, על מנת לברר בו לראשונה את העררים, כמעין ערכאה ראשונה. לצד זאת צוין, כי משנקבע דיון בערר, והחומר החסוי מצוי תחת ידי בית המשפט, המשיבה לא תעמוד על טענותיה במישור זה. לבסוף נטען, כי הגדרת "עבירות בטחון" המעוגנת בסעיף 35(ב)(1) לחוק המעצרים, כוללת גם עבירות בנשק, לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

9. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, קיימתי דיון במעמד צד אחד בדלתיים סגורות, במהלכו עיינתי בחומר חסוי, וקיבלתי הבהרות מגורמי הבטחון.

דיון והכרעה

10. בכל הנוגע לסמכות השב"כ לחקור את העוררים, וכפי שהורחב לעיל, טענות אלו הועלו כבר במסגרת הליכי הארכת המעצר, ונדחו על-ידי שני מותבים שונים של בית משפט השלום, בהחלטות מפורטות ומנומקות. עררים שהוגשו לבית המשפט המחוזי - נדחו אף הם, בהחלטה מנומקת וסדורה. משבחרו באי-כוח העוררים שלא להביא דברים כהווייתם לידיעת בית המשפט, וכדי שלא יהא טועה מרויח (למען הזהירות לא נקטתי לשון חוטא נשכר), אֶמְנָע מלהתייחס לטענות אלו.

11. טענת באי-כוח העוררים, שלפיה לא קמה סמכות לאסור על מניעת מפגש של העוררים עם עורך דין, משום שהעבירות מושא המעצר אינן "עבירות בטחון" - אף היא אין בה ממש. כפי שציין בא-כוח המשיבה, סעיף 35(ב)(1) לחוק המעצרים, מגדיר כ"עבירות בטחון" גם עבירות בנשק. על כן, משנחשדו העוררים בביצוע עבירות כאמור, הרי שגם במישור הסמכות לא נפל פגם.

12. גם במישור הפעלת שיקול הדעת, לא מצאתי עילה להתערבות שיפוטית. עיינתי כאמור בחומר חסוי, קבלתי הבהרות נוספות מגורמי הביטחון; מטבע הדברים, לא אוכל לפרט. אומר רק זאת: שוכנעתי, כי הנימוקים שביסוד מניעת פגישת העוררים עם עורך דין, מעוגנים היטב בתשתית הראייתית שנאספה עד כה. מניעת המפגש מוצדקת אפוא מבחינה חוקית; צרכי הביטחון והחקירה מחייבים זאת.

13. הערר נדחה אפוא בזאת.

ניתנה היום, ד' בשבט התשפ"ב (6.1.2022).

ש ו פ ט
